

200 Millioner Kr., hvoraf danske Fiskere f. T. neppe opfiske $1\frac{1}{2}$ pCt. Grunden her-til er ikke, at danske Fiskere i Snille, Mod og Udholdenhed staa tilbage for Nabo- staternes Fiskere, men derimod, at der for disse er fremskaffet Betingelser, som vore savne. Ikke alene er der i Tyskland, Holland, England og Norge en Række Fiskeri- havne, hvorfra Fiskeriet kan drives, selv med de største Fartøjer, men Regeringerne, Storkapitalen, Storhandelen, den industrielle Virksomhed og Videnskaben have i nævnte Lande arbejdet Haand i Haand for at tilvejebringe de bedst mulige Betingelser for at udnytte det søgaaende Fiskeri paa den mest intensive Maade. Der er i disse Lande udført et lige saa stort Arbejde for at fremme Fiskeridriften som her- hjemme for at fremme Landbruget. Den betydelige Fremgang, vort søgaaende Fiskeri til Trods for nævnte manglende Betingelser desuagtet har haft i de sidste 10 Aar, skyldes væsentligst Fiskernes Ihærdighed og Dygtighed. Men Fiskerne have manglet centralbeliggende Havne, hvorfra de kunde drive Fiskeri af enhver Art. De have ikke, som f. Eks. norske Fiskere, kunnet sælge Fangst af enhver Art til kapitalstærke, vel- indarbejdede Firmaer, der efter en hundreaarig traditionel Erfaring og Udvikling behandle den indfangede Fisk og have indarbejdet et Verdensmarked for Torsk, Sild, Anchiovis, Makrel, Sej, Langer, Kuller, i de senere Aar tillige for Hummer og Krab- ber. Vort søgaaende Fiskeri er derimod udviklet ganske ensidig og har til Dato (med Undtagelse af de af Konsul Lauritzen, Esbjerg, i de sidste Par Aar startede Fiskerier i Nordsøen og under Island) i det store og væsentligste indskrænket sig til Snurre- vaadsfiskeri efter Rødspætter i Kattegat, Skagerrak og Vesterhavet samt, særlig i de senere Aar, Linefiskeri efter Kuller og Torsk.

Vor søgaaende Fiskerflaade tæller ikke desto mindre i Øjeblikket ca. 500 Kuttere og større Dæksbaade med en Besætning af mellem 2—3000 Fiskere, der op- fiske ca. $\frac{1}{3}$ af Landets samlede Indtægt af Fisk. Men om vort stærkt voksende søgaaende Fiskeri yderligere skal kunne udvikles tidsmæssigt og bringes paa Højde med norsk, svensk og skotsk Fiskeri, vil være afhængigt af, at der mellem Skagen og Esbjerg bygges mindst én større centralbeliggende Fiskerihavn, der til enhver Tid kan besejles af større og mindre Fiskerifartøjer. Kun fra en saadan Havn kan et dansk, virkeligt Havfiskeri i Nordsøen udvikles, og kun herfra ville danske Fiskere efter- haanden i større Antal og med større Fartøjer kunne trænge frem til Færøernes og Islands Fiskebanker.

For over to Menneskealderne siden rejstes Vestkysthavnesagen af patriotiske Mænd, der forudsaa dens Betydning for vort lille Lands økonomiske Udvikling. Sted- lige Krav om mindre Havne, Moleanlæg, Redningsdampere og Faresignalstationer ere beredvillig imødekomne af Regering og Rigsdag, men Vestkysthavnesagen savner endnu sin Løsning; thi Esbjerg Havn og Kattegatshavnene kunne ikke løse det store Spørgsmaal, Udviklingen af et virkeligt søgaaende Fiskeri, og de øvrige nævnte For- anstaltninger have kun Betydning i human Henseende. Nu rejstes Kravet om Vestkyst- havnen atter i fuld Enighed fra Bestyrelserne for de Fiskeriforeninger, der repræsen- tere Landets søgaaende Kutterfiskeri, og naar denne Enighed er til Stede, er det i Erkendelse af, at en centralbeliggende Havn er den absolute Betingelse for Udvik- lingen af vort søgaaende Fiskeri og en nødvendig Basis for dette for at kunne optage Konkurrencen med andre Nationer.

Fiskerne have ved Behandlingen og Drøftelsen af dette Spørgsmaal ikke i nogen Henseende villet træde i Vejen for de lokale Fiskeriinteresser, der have fremsat Kravene om en mindre Fiskerihavn ved Hirtshals, om forbedrede Besejlingsforhold ved Thy- borøn (med tilstrækkelig Bolværksplads i Lemvig Havn for at komme af med Fang- sten) eller om et nyt Udløb af Ringkøbing Fjord, der som et nyt Thyborøn kan be- sejles af mindre Dæksfartøjer — ja, man erkender endogsaa, at nævnte Kravs Imøde- kommen i flere Henseende vil kunne faa nogen Betydning for det nuværende Kutter- fiskeri; men et vidt udgaaende Havfiskeri vil ikke dermed fremmes. Naar Fiskerne nu have samlet sig om Vorupørhavnen, er det af følgende Grunde:

- 1) at Havnen er centralt og i alle Henseender heldigt beliggende, hvorved den vil komme hele vort søgaaende Kutterfiskeri til gode. Havnen kan være Udgangs- punkt for et langt ud søgaaende Linefiskeri og Drivgarnsfiskeri, saaledes at Ud- byttet for en stor Del af den nuværende Kutterflaade kan betydeligt forøges;
- 2) at Havnens Beliggenhed for jydsk Rev og Fangstpladserne for Kuller og Torsk, Sydvest for Thyborøn, er den bedst mulige, og at den i det hele taget ligger heldig